

Muistikuvia Suomen sosiaalipedagogisen seuran historiasta

Kaarina Ranne

Perustamiskokous Porissa vuonna 1997

Syksyllä 2012 tulee kuluneeksi 15 vuotta, kun Suomen sosiaalipedagoginen seura perustettiin Porin renessanssihenkisessä kaupungintalossa. Seuran puheenjohtajaksi valittiin silloin ensimmäiset valtakunnalliset sosiaalipedagogiikan päivät emännöinyt Kaarina Ranne.

Seuran hallitukseen valittiin perustavassa kokouksessa kahdeksan sosiaalipedagogiikan kehittämistä kiinnostunutta henkilöä. Valittujen joukossa oli muun muassa Juha Hämäläinen, joka jo silloin oli perehtynyt laajasti sosiaalipedagogiikkaan ja julkaissut vuonna 1995 seikkaperäisen selvityksen Saksan sosiaalipedagogiikan oppihistoriallisesta kehityksestä. Juha Hämäläinen onkin koko seuran 15-vuotisen historian ajan ollut merkittävä sosiaalipedagogisen teorian kehittäjä. Hän on toiminut tukipilarina seuran toiminnan kehittämisessä ja suuntaamisessa.

Jo ensimmäiset marraskuussa 1997 Porissa pidetyt valtakunnalliset sosiaalipedagogiikan päivät olivat yleisömenestys. Päiville osallistui 120 sosiaalipedagogiikasta kiinnostunutta eri alojen ammattihenkilöä ja opiskelijaa. Satakunnan ammattikorkeakoulun historian ensimmäiset sosionomi (AMK) opiskelijat olivat päivien työpajojen

esittelijöinä. Olivathan he jo vuoden ajan toteuttaneet sosiaalipedagogisia hankkeita Porin peruskouluissa. Sosiaalipedagogiikan päivien asiantuntijaluennot pitivät professorit Juha Hämäläinen (Kuopion yliopisto), Leo Nyqvist (Turun yliopisto) ja Jukka Koro (Jyväskylän yliopisto). Päivien aineisto julkaistiin Suomen sosiaalipedagogisen seuran elinkaaren ensimmäisenä julkaisuna.

Vuosikirja sosiaalipedagogisen tiedon välittäjänä

Juha Hämäläinen on toiminut vuodesta 2000 seuran julkaiseman Sosiaalipedagogisen aikakauskirjan ja vuosikirjan päätoimittajana ollen tällä hetkellä vuonna 2012 vuosikirjatoimikunnan puheenjohtajana. Seuran varapuheenjohtajaksi valittiin perustamisvaiheessa Leo Nyqvist. Leo toimi seuran varapuheenjohtajana vuoteen 2006 asti ja sosiaalipedagogisen aikakauskirjan toimitussihteerinä vuoteen 2005. Seuran perustamiskokouksessa valituista hallituksen jäsenistä on hallitustyöskentelyssä edelleen mukana, muutaman vuoden tauon jälkeen, sosiaalipedagogiikan käytännön soveltaja ja sosiokulttuurinen innostaja Jussi Tukiainen.

Leo Nyqvistin jälkeen Sosiaalipedagogisen aikakauskirjan toimitussihteerin toimi siirtyi Elina Nivalalle. Näen Elinan sosiaalipedagogiikan kehittämisen tahtonaisena, jonka vuonna 2008 ilmestynyt 400-sivuinen väitöskirja kertoo, paitsi syvällisestä perehtymisestä, myös rakkaudesta ja intohimosta sosiaalipedagogiikkaan. Elina on ollut sosiaalipedagogisen seuran hallituksessa aktiivisena vaikuttajana jo lähes kymmenen vuoden ajan. Sosiaalipedagogiikan aikakauskirja ja myöhemmin vuosikirja on vuodesta 2000 lähtien julkaistuna palvelut teorian ja ammatillisten käytäntöjen kehittäjiä sekä sosiaalipedagogiikan opiskelijoita keskeisenä kanavana.

Seuran toiminnan alkuvaiheessa sosiaalipedagogiikasta oli julkaistu suomeksi vain muutama julkaisu. Juha Hämäläisen ja Leena Kurjen vuonna 1997 ilmestynyt Sosiaalipedagogiikka saikin usean vuoden ajaksi esimerkiksi sosionomi (AMK) koulutuksen tenttikirja-

na lähes Raamatun aseman. Myös Leena Kurjen vuonna 2000 ilmestynyt Sosiokulttuurinen innostaminen on kulunut lukijoiden käsissä. Sittemmin jo 2000-luvulla seuran jäsenistöön kuuluvien piiristä alkoi ilmestyä kirjallisuutta, tutkimuksia ja väitöskirjoja monipuolistamaan sosiaalipedagogiikan teoriaa ja ammatillisia käytäntöjä.

Valtakunnalliset sosiaalipedagogiikan päivät – kohtaamisen ja vuorovaikutuksen foorumi

Vuosittaiset valtakunnalliset sosiaalipedagogiikan päivät muodostavat vuosikirjan ohessa seuran toiminnan tukevan rungon. Sosiaalipedagogiikan päivillä noudatetaan seuran hallituksen valitsemissa ajankohtaisissa teemoissa. Päivät on toteutettu alusta alkaen siten, että kahden päivän aikana päästään dialogiseen vuoropuheluun osallistujien kesken. Myös alan opiskelijoilla on mahdollisuus osallistua päiville. Näenkin tämän osallistumisen yhdessä sosiaalipedagogiikan asiantuntijoiden kanssa merkittävänä tekijänä opiskelijoiden sosiaalipedagogisen ammatti-identiteetin muodostumisessa. Päiviltä tultuaan monen opiskelijan kommentti onkin: ”Nyt vasta ymmärrän paremmin, mitä sosiaalipedagogiikalla tarkoitetaan.” Avoimet ja vuorovaikutteiset päivät tarjoavat oivallisen foorumin tuoda esiin ja julkisuuteen sosiaalipedagogiikan käytänteitä ja uusinta tutkimustietoa. Tällä tavoin sosiaalipedagogiikka tavoittaa myös yhä uusia intressiryhmiä.

Sosiaalipedagogisessa seurassa on sen alusta lähtien nähty tärkeänä verkostoituminen eri ammattialojen, yliopistojen, oppilaitosten ja seurojen edustajien kesken. Myös kansainvälisten yhteyksien merkitys on oivallettu. Sosiaalipedagogisen seuran edustajat ovat mukana sosiaalipedagogiikan yhteistyöelimissä sekä pohjoismaisella että koko Euroopan tasolla. Pohjoismaiseen NUFSS (Nordisk undervisning för socialpedagogik) -toiminnassa aktiivisina toimijoina ovat olleet mm. Kati Heikkonen, Hillevi Ukkola, Arla Cederberg ja Kaarina Ranne. Pohjoismaainen sosiaalipedagogiikan konferenssi on järjestetty Suomen sosiaalipedagogisen seuran organisoimana Helsingissä kaksi kertaa, vuonna 2005 ja 2011. Eurooppalaisen Fesetin (European As-

sociation of Training Centres for Socio-educational Care Work) hallitukseen ovat kuuluneet seuran puheenjohtaja Kaarina Ranne vuosina 2001–2005 ja nykyinen puheenjohtaja Eeva Timonen-Kallio vuodesta 2005 lähtien.

Suomen sosiaalipedagogisen seuran 10-vuotistaivalta vietettiin eri paikkakunnilla pidettyjen *Studia generalia* -luentosarjojen merkeissä. Siitä lähtien ovat sosiaalipedagogiikan illat eri paikkakunnilla kuuluneet vuosittaiseen toimintasuunnitelmaan. Sosiaalipedagogiikan systemaattisen kehittämisen kannalta ensiarvoisen tärkeää oli, että seura pääsi vuonna 2010 Tieteellisten seurojen valtuuskunnan jäseneksi. Merkittävä edistysaskel on myös se, että Sosiaalipedagogiikan aikakauskirjaan tulevat artikkelit käyvät vastaisuudessa läpi refereenttityn. Nämä ovat merkittäviä edellytyksiä sosiaalipedagogiikan tieteellisessä ja teoreettisessa kehittämisessä. Iloisena Suomen sosiaalipedagogisen seuran edistysaskelista kuluneen 15 vuoden aikana toivon, että sosiaalipedagogiikan omaleimaisuus, ammattikäytäntöjen sosiaalipedagogisten sovellusten kehittäminen, luovuus ja innovatiivinen ote säilyvät myös nyt jo teini-ikäisen seuran toiminnan tavoitteissa ja agendalla. Toivotan onnea ja menestystä 15-vuotiaalle Suomen sosiaalipedagogiselle seuralle!